

РЕШЕНИЕ

№ 2707

гр. София, 24.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **9415** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр. с чл.45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Р. Ф. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., персиец, с ЛНЧ 700352523410, срещу Решение № 8867/27.08.2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което е постановен отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска от съда да отмени решението с последиците от това. Решението се оспорва като незаконосъобразно на основание допуснато нарушение на чл.8 и чл.9 ЗУБ ,като се твърди, че административният орган е игнорирал факта, че причините да напусне страната си са свързани със заплахата за неговия живот и сигурност. Претендира, че в оспореното решение са изложени формални съображения, което не можело да се възприеме като надлежно мотивиране на административен акт. Твърди се, че в нарушение на закона административният орган не е преценил неговата бежанска история, посочените в нея факти и обстоятелства не са съобразени и отнесени към обстановката в страната му по произход И.. Твърди се, че изложеното в решението не кореспондира със заявеното на интервюто, а твърденията за противоречия се дължали на неположени усилия от страна на длъжностните лица да бъдат изяснени и уточнени. Счита, че не е изследвана бежанската му история и е постановено необосновано и немотивирано решение, с което бланкетно е отказана международна закрила. На следващо място счита, че не е събрана информация за сигурността на в И., от която да се направи извода за това, че в страната не са

гарантирани основни човешки права и държавата е в състояние да предостави ефективна закрила на своите граждани. Счита, че органът не е обсъдил никакви източници на информация за страната му по произход, само се е позовал на справка № ЦУ-916/21.03.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, не била съобразена методологията на Европейската служба за подпомагане в областта на убежището, изискваща цялостен подход при преценката на основанията за предоставяне на статут, свързано най-вече със събирането на доказателства от повече от един източник и анализирането им в количествено и качествено отношение. Счита, че съдът при постановяване на решението следвало да ползва общодостъпни източници и най-вече информация за страните по произход, публикувана и поддържана от Европейската служба за подпомагане в областта на убежището.

Пред съда оспорващият чрез преводач поддържа жалбата, представи доказателства за официалното му приемане за член на бахайската общност в България както и такива за отношението на властите в И. - публикации от сайта radiofarda.com за преследвания и потискане на бахаите в И., след проверки и потвърждение от ответника, че представените разпечатки действително се съдържат на посочения сайт и преводът е този, представен по делото.

В ход по същество оспорващият претендира основателност на жалбата. Заяви, че бахайската общност в И. е подлагана на преследване и тормоз от страна на властите. Тази информация се съдържала и в справката, представена от ответника, като иска от съда да вземе предвид посоченото на стр.2 от нея, че такива като него могат да бъдат наказани със смърт, отношението на властите към бахаите било много лошо и често бивали наказвани със смърт. Неговата съпруга била в Турция, претърпяла тежка операция, затова не тръгнали заедно, семейството му живяло в Турция от 4 години. Не са подали молба за закрила, турската държава вече не приемала такива молби. Не е упражнявал трудова заетост, не притежавали никакви документи там и това бил най-големият му проблем.

Ответникът - председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет чрез юрк. Г. оспори жалбата изцяло и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Поддържа, че лицето не отговаря на изискванията на чл. 8 и чл.9 ЗУБ. На проведеното интервю не заявил да е имал проблеми с етническата си принадлежност, а с религията си и то от баща му, а не от официалните власти В бежанската история били представени факти за бахаизма, но не и документи, които да са свързани с изнесените факти в бежанската история и които да потвърдят евентуална заплаха в родината му, отнасящи се до неговата религия. Видно било от приложената справка за страната по произход, че властите в И. налагали забрана за пътуването, когато са налице основания опасения за сигурността на страната, финансови дългове, неуредени съдебни дела и освободени под гаранция или условно подложени на такава забрана. Изтъква и, че целта на оспорващия била Н. и не знаел, че Република България е страна членка на ЕС. Изтъква, че иранският гражданин бил лице с висше образование, което е пребивавало в Турция 6 години, а не 4, за този период би следвало да знае общоизвестен факт. Претендира спазване на материалния закон при издаване на решението и спазването на процесуалните правила.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнително е представена справка за ситуацията в И. от ответника, както и публикации на сайта на иранското радио Ф..

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на всички основания по чл.146 вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Оспореното решение е връчено на дата 10.09.2024 г., с оглед на което жалбата е подадена на дата 20.09.2024г. - в срок и е допустима.

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По фактите съдът приема следното:

Оспорващият Х. Р. Ф. Д., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Ислямска Република И., гражданин на И., с етническа принадлежност персиец, женен, които данни са установени въз основа на декларацията му по чл.30 ЗУБ, е подал молба за закрила с вх. №ВР-13-58 от 16.01.2024г. до българската държава.

По тази молба са проведени следните процесуални действия: съставен е регистрационен лист и Евродак - дактилоскопна карта, връчени са му указания за правата и задълженията му в производството, за процедурата, която ще се следва, както и за задължението и възможността да представи доказателства в подкрепа на бежанската си история. С чужденец е проведено интервю на дата 06.03.2024г., за което е съставен протокол, на - стр. 23 от делото.

За подадената молба от оспорващия, е уведомена ДАНС, от която е постъпил отговор, че не възразява да бъде предоставена закрила в Р.България, в случай, че отговаря на изискванията по ЗУБ. По преписката е приобщена справка за ситуацията в И., на която ответникът се е позовал в мотивите на решението.

За да постанови отказ да предостави статут на международна закрила, на първо място административният орган е обсъдил заявеното от оспорващия за бежанската му история, като точно е възпроизвел заявеното на проведеното интервю. Формиран е извод, че по твърденията за заплахи в страната по произход не е представил документи или отнасящи се до новата му религия, нямало данни от които да е видно, че е напуснал родината ис поради преследване по причини на раса, религия и националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение.

Прието е за установено, че чужденецът е гражданин на И., етническата му принадлежност е персиец, а дори и да се приеме, че бащата на оспорващия е духовно лице, нямало основание да се направи извод, че при завръщането му в И. би имало негативни за него последици. За достоверно е прието и твърдението, че той не е политически ангажиран.

Формиран е и решаващ извод, на базата на общата общественно-политическа и социално -икономическа обстановка в И., е направил неумел опит да представи собствена бежанска история, основана на хипотетични твърдения и ползвайки общоизвестни за страната факти. Тази история не съдържа твърдение за осъществено каквото и да е преследване, формиран е извод за неоснователност. Бежанската история е преценена като противоречива, нелогична и с много

несъответствия. Несъответствията са конкретно относно твърденията, че бащата работел като икономист и бил свързан с тайните служби, към момент, в който бащата е на 71 години и било логично да не работи. От заявеното, че е напуснал И. легално с паспорт 6 години преди интервюто, и данните за И., че властите налагат забрана за пътуване на някои ирански граждани поради опасения за сигурността, финансови дългове, непогасени данъци и висящи присъди, очакващи изпълнение, а лица от посочените категории - в това число с текущи обвинения или неуредени съдебни дела, както и освободените под гаранция или условно, са подложени на забрани за пътуване. От факта, че е напуснал И. свободно и без проблеми е формиран извод, че не попада в никоя от категориите лица, търсени от властите и нямало данни, че при евентуалното му завръщане в страната му по произход би било опасно за живота му. Органът също е приел като неоспорим факт, че ако властите на И. имали отношение към молителя, то за него би било невъзможно да напусне страната си легално. Подробно е обсъден факта, че по време на интервюто иранският гражданин е заявил крайната си цел - да достигне до Н., но подал молба в Република България след като е заловен от властите, за недостоверно е прието и твърдението му за незнание, че България е член на ЕС. Органът е формирал извод, че става въпрос за мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила, в която връзка се е позовал на пар.62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец. Предвид противоречията и обща неудовлетвореност от достоверността на бежанската история, представена от иранския гражданин, е прието неприложимост на принципа по чл.75, ал.2, изречение второ от ЗУБ.

Органът е приел също, че изложените от молителя мотиви не попадат в приложното поле на чл.8 ЗУБ, обсъдено е и подробно, че липсват предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 ЗУБ, в това число освен общата ситуация в И., която не може да бъде определена като въоръжен конфликт. Взел е предвид, че иранските власти не обръщат внимание на лицата, неуспели да получат убежище зад граница при евентуално завръщане. По горните съображения по молбата за международна закрила на иранския гражданин е постановен отказ.

Данните заявени от иранския гражданин по молбата му за закрила при регистрацията и в хода на интервюто са следните:

1) Според регистрационната карта, иранският гражданин е [дата на раждане] в Т., етническата му принадлежност е персиец. При регистрацията е заявил, че има постоянен адрес в Турция, [населено място], а като изповядвана религия е посочено "други", по професия бил дърводелец, имал висше образование, владее персийски и турски език. Съпругата му М. С. Х. синът му, роден 2012. г., са в [населено място], а майка му и бащата му, двамата му братя и една сестра са - в И..

2) На интервюто е потвърдил заявеното при попълването на регистрационния лист. За образованието си е посочил, че е завършил висше образование - строителен инженер в университета в [населено място], работил по специалността, но впоследствие започнал да се занимава с мебели; имал само иранско гражданство, и за пръв път напуснал страната си нямал разрешение за пребиваване в България, за пръв път подал молба за международна закрила. Последният му адрес бил в Т..

3. За причините да напусне И. е заявил следното:

-Преди 6 години напуснал И. легално през сухопътна граница за Турция, където

останал 6 години.-Семейството му дошло два месеца след него по сухопътна граница.

-Посочил е конфликт между него и баща му, тъй като изповядвал бахаизма. Бащата работил "на едно високопоставено място като икономист", майка му била учителка и самият факт, че изповядвал бахаизма бил достатъчен да прекратят всякакви контакти с него. Също е заявил, че баща му работел в тайните служби "Е." и му казал, че ако не се откаже от бахаизма, лично той ще сезира органите да образуват дело срещу него. Дали му една седмица срок да заяви, че се отказва от пристрастията си към бахаизма, защото много вредял на репутацията на родителите му. В рамките на една седмица той и съпругата му напуснал дома си, но нямал финансовата възможност да наеме квартира, затова живели на неговата месторабота около месец, той не казал къде е неговата работилница или цех, затова не дошли да го търсят. Баща му се обадил и му казал, че не е изпълнил указанията в рамките на тази седмица, молителят унищожил СИМ-картата и се взел нова, чийто номер неговите родители не знаели. Имал много близък приятел арменец - християнин, който го посъветвал да напусне И..

4. На въпроси, относими към предоставянето на международна закрила по чл.8 ЗУБ -осъществено преследване или заплахи срещу иранския гражданин, са дадени следните отговори:

- ако нямало заплаха срещу него, нямало да напусне страната си, баща му имал много голяма власт и можело да помогне да бъде осъден

-на въпроса има ли информация дали баща му е подал оплакване срещу него е заявил, че не знае, няма представа, не поддържал връзка с никой, дори не знае дали има информация, че е бил в Турция и от там е дошъл тук; миналата година починала майката на неговата съпруга, но той не отишъл на погребението.

-на въпроса къде се намират неговите роднини в момента е отговорил, че всичките му роднини се намират в И.

5. За статута си в Турция по време на интервюто е заявил следното:

- В Турция искал да подаде молба за закрила към ВКБООН, но през 2019г. тази тяхна дейност е била прекратена, в Турция издавали временни документи за пребиваване, но от няколко години са преустановили тази дейност.

-Той бил в малък град до И. и тъй като не подновявали документите, е трябвало да напусне страната. В И. категорично преустановили подновяването на валидността на документите, затова се преместил в този малък град, но и там започнали тази практика.

6. На въпрос за последиците ако се завърне в И. , е заявил, че наказанието за смяна на религията в И. е смърт, много голяма част от изповядващите бахаизма не оставали в И., всички бягали от И., политиката , която провеждала властта е да не се общува с бахаи и да не им се помага, да не ги каниш на една маса. н .

7.За пристигането си в България и причините да подаде молба за закрила е заявил следното:

-Преминал нелегално преди около два месеца от Турция българската граница. Видно от данните по административната преписка и на които ответникът се е позовал в решението, иранският гражданин е бил задържан от българските гранични власти при опит нелегално да напусне страната при ГКПП К. на 01.01.2024г. и е издадена

Заповед № 4379ПАМ - 1/01.01.2024г. от началника на ГПУ К., с която му е наложена принудителна административна мярка "върщане до страна на произход - И.". Съгласно мотивите на заповедта иранският гражданин е приносител на издадено на негово име турско разрешително за пребиваване с № YAD 157872, валидно до 20.08.2025г., при което е установено, че не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред. Копие от посоченото разрешително за пребиваване - в частта със снимката на лицето, е представено по административната преписка, също е съставен и протокол, с който е върнат документа на иранския гражданин. Допуснато е предварително изпълнение на заповедта, на основание чл.60, ал.1 АПК. Няма данни, при задържането от българските гранични власти иранският гражданин да е заявил, че търси международна закрила, молбата за закрила е от дата 10.01.2024г. пред органите на Дирекция Миграция, впоследствие потвърдена лично пред органите на Държавната агенция за бежанците на дата 16.01.2024г.

-Преминал сам границата, тъй като съпругата му претърпяла една тежка операция и не се чувствала добре, по тази причина не тръгнал със семейството си.

-Целта му била да достигне до Н., той изповядвал бахаизма и в Н. имало много силно представителство на бахаите, също така имал много приятели, които живеели там.

- Желаел да остане в България, не знаел, че България е член на ЕС, нямало значение в коя държава ще се установи, за него било важно да е сигурен за живота си

В хода на съдебното производство иранският гражданин не е представил документи и не се позовавал на доказателства за никое от твърденията си.

Пред съда в подкрепа на молбата си за закрила иранският гражданин заяви следното:

1) На проведеното заседание на 11.11.2024г., оспорващият заяви, че все още имал конфликт с баща си и всичко заявено по време на интервюто не се променило. На онзи етап имал проблеми само с баща му, но в началото на заседанието, като заяви също и следното: *"В началото на днешното ми изявление вече имам проблеми с властите в И. точно по тази причина, защото властите смятат, че всички, които са приели специално бахайската вяра са агенти на И.. Единствената държава, които не се страхува да защитава бахите, без значение къде се намират, това е израелската. В Х. е централния орган на бахаите. Там е священото място на нашата религия. Там са и гробовете на нашите създатели."*

2. Оспорващият заяви, че представя документи, които доказвали, че има проблеми с иранските власти

- издадени от български органи - Б. вероизповедание в България, като удостоверението, че действително е регистриран за член на Бахайската общност в България, е издадено на **08.12.2024г.** - л. 85 от делото, а представеното в предходното заседание - без дата, посочва , че е **заявил желание да бъде част от бахайската общност и неговата кандидатура**

е в процес на приемане. По думите на оспорващия, първото удостоверение без датата му е издадено една седмица преди датата на съдебното заседание - т.е. преди 11.11.2024г.

-според иранския гражданин още първият документ гарантирал, че е член на бахайската общност, която е многобройна по целия свят. "Във всички европейски държави бахаите получават положително решение по молбата си закрила с оглед на проблемите, които имали с властите в И.. ". Заяви, че бахайската общност имала седалище в И., там било най-голямото седалище на бахаите в [населено място], в И., също заяви, че единствената държава, която не се страхува да защитава бахаите, била израелската. В Х. бил централния орган на бахаите, там е свещеното място на религията, там са и гробовете на създателите ѝ. Властите в И. смятали, че всички приели бахайската вяра, са агенти на И..

-за съпругата си заяви, че неговата съпруга била нелегално в Турция по време на интервюто заявил, че съпругата му е оперирана и затова не тръгнала заедно с него, ако не бил принуден, нямало да го направи, турската държава не и предоставила никакви документи, затова живеела нелегално там. Била оперирана в частна турска болница, където само парите имали значение.

-В ход по същество заяви, че неговото желание е да се събере със семейството си, неговото семейство живеело в Турция от 4 години, не подали молба за закрила, тъй като турското правителство вече не приемало такива молби, **не е упражнявал трудова заетост в Турция и това бил най-големият проблем, че не притежавали никакви документи там, нямали предоставени документи от турска страна.**

Предвид указаната на иранския гражданин тежест на доказване, произтичаща както от пар.196 от Наръчника и задължението на органа да бъдат установени и преценени всички факти, които принципни положения произтичат и от чл.6 и чл. 63а, ал.2 ЗУБ, с които е бил запознат чрез връчване на указанията на разбираем език. Действително, не е приложимо изключението по чл.75, ал.2 ЗУБ - когато твърденията на молителя не са подкрепени с доказателства, те се приемат за достоверни, ако той е положил усилия да обоснове молбата си и е дал задоволително обяснение за липсата на доказателства - прилагане на принципа при съмнение в полза на кандидата, или оказване на доверие при отсъствие на достатъчно доказателства. Както е посочено в оспореното по делото решение, предпоставките за прилагане на принципа, а именно:

-когато е събрана и проверена цялата налична информация по случая и
- когато интервюиращият орган е удовлетворен от общата достоверност

на разказа на кандидата, като твърденията на последния трябва да са ясни и правдоподобни и не трябва да са в противоречие с общоизвестни факти. - принципът се прилага към твърденията на кандидата, които са несигурни или не са подкрепени от документи или други доказателства или има съмнение при оценка на достоверността им.

Действително, както е установено и в хода на административното производство, на още по силно основание - противоречивите твърдения и пред съда, този принцип за неприложим. В така направените изявления пред съда и в хода на производството от иранския гражданин, действително се съдържат изключителни противоречия

1)Изявлението на оспорващия, че от турската държава не са му предоставени никакви документи, изцяло противоречи на установеното от българските гранични власти, и доказано по делото, че турската държава е издала на иранския гражданин документ за временно пребиваване със срок на валидност до август 2025г., т. е. към датата на незаконно влизане в страната, този документ имал срок на валидност повече от година и половина. При тези обстоятелства, като недостоверни се преценяват и твърденията, че не е издаден документ и на неговата съпруга, в случай, че действително пребивава на територията на Република Турция.

2) Що се касае до твърдението за мястото в Турция, където пребивава - заявеното като постоянен адрес при регистрацията в [населено място], то се касае за център на провинция в Турция, и самият факт, че разполага там с адрес е без съмнение доказателство за регистрацията пред турските власти.

3)Данните за съпругата му също са противоречиви. И. гражданин е посочил, че имал син, роден 2012г., пред съда посочи, че съпругата и детето му живели в Турция 4 години, а в хода на интервюто - 6 години, като пристигнали 2 месеца след него. Що се касае до детето му, то неясно как в случай, че 6 години преди интервюто имал проблеми с баща си и е живял в работилницата с жена си и детето си, т.е. с дете на 6 години, остава неясно как съпругата му е продължила да остане скрита и сама с детето след неговото заминаване.

4)Изцяло противоречиви и поради това неверни следва да се преценяват и твърденията на оспорващия, на първо място, че не поддържал никакви връзки с неговия баща и с никого, но на въпроса къде се намират в момента вашите роднини, да знае с категоричност къде са - в И.. Както и няма логика в твърденията му, че семейството не знаело къде се намира неговата работилница към момента, в който напуснал дома си.

5) Оспорващият не е предоставил никакви данни нито за приемането на бахайството като религия в страната му по произход, нито за това в какво се е изразявало там неговата религия. Не става ясно как е продължил да упражнява религиозните си убеждения по време на престоя си в Турция. Единственото доказателство, по негови думи, че е член на бахайската общност е от България, т.е. от ноември и/ декември 2024г. Също аргумент, че едва в България, с оглед изграждане на бежанска история е и заявеното от него, че едва от една година започнал да посещава сайта на Радио Ф.. В случай, че действително е бил член на бахайската религия още от времето на пребиваването си в И. и след като е напуснал, би било естествено да се интересува за съдбата на ирански граждани, приели бахайската религия.

6) Обстоятелствата сочат, че именно във връзка с подаването на молбата за закрила е започнал да се интересува повече от факта на преследване на бахаите от страна на И., доказателство за което е заявеното за негово проучване пред съда, че всички уважавали молбите за закрила на изповядващите бахайската религия поради преследването им от Иранската държава.

7) Действително, както е посочено и в мотивите на оспореното решение, иранският гражданин е направил неумел опит от общоизвестни факти да изгради собствена бежанска история. Дори познанията му за бахаите са откъслечни - особено твърдението, че И. е най-големия защитник на бахаите по света. Действително, в И. се намират местата, считани за свети от бахаите - гробовете на техните създатели, но оспорващият би следвало да знае, ако действително е възприел бахайството, че не [населено място] а планината К., близо до [населено място], както и в [населено място] в И., се намират свещени места за бахаите - данни, които се съдържат на сайта на българската бахайска общност. Що се касае за защитата на религиите, то в И. се намират свещени места и на други религии - на християните, на мюсюлманите, каквито са и шиитите, но държавата И., не може да се окачестви като най-голям техен защитник. Ако действително е станал член, би следвало да знае и други факти, като например, че в нейната основа е персийски благородник.

8) Също, в случай, че действително още в страната си е изповядвал бахайската религия, то оспорващият би имал реални проблеми с иранската власт, е малко разумно да се предположи, че местонахождението му няма да бъде узнато, в това число предвид, че легално е напуснал страната си за Турция и е регистриран от турските власти. Няма данни за противопоставяния между Турция и И. до степен,

че да не си сътрудничат по въпроси на сигурността.

9)Твърденията му, че не е преследван и не е имал проблеми догато е бил в И., противоречат на другото му твърдение, че е приел бахайската религия още в И. и поради това имал проблеми с баща си. В случай, че е действително е приел бахайска религия, то иранската държава зорко следи бахаите, най-малкото бахаите контактуват по между си и като такъв няма вероятност да не е установен от властта. Също ако действително е принадлежал към общността на бахаите в И. и е установен от властта, то на такива лица държавата не позволява достъп до образование и до работа. Противно на тези общоизвестни факти за налагани ограничения на бахаите от иранските власти, посочени и в резолюции на Парламента на Европейския съюз – като част от религиозните малцинства в И., оспорващият в случая е завършил не само образование, но има висше образование - строителен инженер, който е работил по неговото изявление и по специалността си.

В заключение, въз основа на така обсъдените данни за факти и обстоятелства, относими към материално-правните предпоставки за признаване на иранския гражданин като лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила, съдът формира следните изводи:

1)Оспорващият не е бил преследван в страната си по произход на основание, че е член на бахайската общност, а твърденията за заплахи от страна на баща му, не се възприемат за достоверни, дори само по твърденията, че работел като икономист, макар да е на 71 години за тайните служби. Оспорващият не е бил преследван в страната си по произход и на каквото и да е друго основание, както правилно е прието в мотивите на оспореното решение.

2)При така установените обстоятелства е приложимо изключението по чл.8, ал.6 ЗУБ: "Опасенията от преследване може да се основават (...) или на дейност, извършена от него след отпътуването му, особено ако се установи, че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в държавата по произход, освен когато тя е извършена единствено с цел чужденецът да получи международна закрила по този закон. ". Тази разпоредба е неприложима на двойно основание - не се доказва, че е изповядвал бахайската религия още в страната си по произход, поради това присъединяването му към бахайската общност едва в България, не е продължение на убеждения,

изразявани в държавата му на произход. Оспорващият формално е член на бахайската общност с цел да обоснове молбата си за закрила, за което най-малкото е доказателство представеното удостоверение, че е член на бахайска общност едва в хода на съдебното производство и твърдението му за извършено проучване от него, че всички молби на бахаите за международна закрила са уважавани. Още повече при регистрацията първоначално е заявил "друга религия", а едва впоследствие, след като е проучил, на интервюто за пръв път е заявил, че изповядвал бахайска религия. Следва да се приеме, че така предприетите действия са единствено с цел уважаване на молбата му за международна закрила.

3. Оспорващият е пристигнал нелегално в Република България, за да ползва страната като транзитен пункт за да достигне до трета страна, като правилно е приетото в мотивите на оспореното решение, че същият е икономически мигрант. Доказателство за това е, че значително време след като е бил задържан от българските власти и разпореденото предварително изпълнение на решението му за връщане, е подал молбата си за международна закрила.

4. Оспорващият идва от трета сигурна за него страна Турция която без да се обсъжда друго следва да се счита за такава на основание, че му е предоставила право на пребиваване, макар и временно, което обстоятелство единствено следва да се счита за изцяло достоверно. Предвид на това, на основание чл. 38 от Директива 2013/32, както и чл.13, ал.1, т. 14, молбата му за международна закрила следва да бъде отхвърлена и като явно неоснователна.

5. Също както правилно е приетото в мотивите на оспореното решение, няма основание да се прилага и принципа за забрана за връщане, тъй като няма основание да се предполага, че оспорващия ще бъде преследван в страната си по произход на основание действията му след напускане на страната му по произход, в това число и такива, като процесните, извършени с цел да бъде уважена молбата му за закрила и критики към Ислямска република И. - стр. 3 от справка, л. 64 от делото. Няма данни за ситуация на въоръжен конфликт в И. и опасност за живота и здравето на което и да е лица само на основание обстоятелството, че се намира в тази страна.

Въз основа на изложеното до тук, при извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на

основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, следното от правна страна:

Решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила от формална страна. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения.

Необосновано се твърди, че административният орган не е събрал данни за страната по произход на оспорващия И., доколкото данните за общото състояние в страната му по произход, както и за преследванията срещу бахайската общност там, са ноторни. Както съдът е запознал в съдебно заседание чрез преводача оспорващия, в справката е извършено позоваване на данни от различни достоверни източници.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон. От всички данни за личното положение на иранския гражданин и за страната му на произход следва, че по отношение на него не се установиха обстоятелства относими към предвидени по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ основания за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут и решението е постановено при правилно приложение на материалния закон. Решението е законосъобразно поради съответствието му с материалния закон.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

**Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение,
12-ти състав,**

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Р. Ф. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], И., персиец, с ЛНЧ 700352523410, срещу Решение № 8867/27.08.2024г.на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ